

EKSAMEN I GRE1403 Homer HØST 2013

Oppgaven består av 3 sider.

Torsdag 19. desember (4 timer) **Ingen hjelpemidler**

Alle spørsmål skal besvares

Oppgave 1:

Oversett teksten, *Iliaden* 1.130–175 (tekst på side 3), fra gammelgresk til norsk

Oppgave 2: Språklig

Oppgi det attiske motsvaret til følgende ord (de samme ordene er også understreket i teksten på side 3):

Ὀδυσῆος

ἐλθέμεναι

ἦλυθον

ὀππότ'

πολέμοιο

Oppgave 3: Metrikk

Skander vers 148-151. Marker også cesur, samt forklar hva cesur er.

KANDIDATEN BES SKRIVE TYDELIG MED PENN

Oppgave 4: Stil og innhold

- a. Kommentér versene 130 og 148 med hensyn til deres oppbygning, særlig med tanke på begrepene "epitet", "formler" og "den episke tradisjonen". Definer også disse begrepene.
- b. Hva handler ordvekslingen mellom Agamemnon og Akilles egentlig om? Hvilke konsekvenser får den for handlingen i *Illiaden*?

Homer, *Iliaden*, 1.130–175

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· (130)
 "μὴ δὴ οὕτως ἀγαθὸς περ ἑὼν, θεοεἴκελ' Ἀχιλλεῦ
 κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.

...
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι (137)
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἴκωμαι.
 ..."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· (148)

"ὦ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε κερδαλεόφρον
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πειθήται Ἀχαιῶν (150)
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοί εἰσιν.

...
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἄμ' ἐσπόμεθ' ὄφρα σὺ χαίρης, (158)
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε, κυνῶπα,

πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· (160)
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.

οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας ὀππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο (165)
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε

ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἴμι Φθίην δ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἴω (170)
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἑὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν."

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
 λίσσομαι εἴνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς." (175)